

VEILIGHEIDSDIENST NED. ANTILLEN

MAANDOVERZICHT

oktober 1966

VERTROUWELIJK

ALGEMEEN

Over geheel Latijns Amerika en het Caraïbisch gebied was de maand oktober er een van groeiende onrust.

Het meest intens waren de moeilijkheden in het traditioneel stabiele Uruguay, waar politieke stakingen, studentenrelletjes en demonstraties een crisis hebben veroorzaakt bij de voorbereiding voor de verkiezingen welke op 27 november zouden plaats vinden. Het leek niet uitgesloten dat de militairen, zo niet voor de verkiezingen, dan wel bij een verkiezingsuitslag waarin zij geen fiducia hebben, de macht in handen zullen nemen. Op beschuldiging van het stimuleren van subversieve activiteiten werden twee leden van de Oost Duitse handelsmissie in Uruguay uitgewezen. Verwacht werd dat de Tsjechische en Bulgaarse handelsmissies hetzelfde lot zouden ondergaan.

Colombia wees de Bulgaarse handelsvertegenwoordiger, Stefan POPOV, uit. Het Ministerie van Defensie van dit land verklaarde bewijzen in handen te hebben dat POPOV actief was in de communistische beweging. De ordeverstoring door studenten in Colombia nam in hevigheid toe. President LLERAS en de Amerikaanse industrieel John ROCKEFELLER werden bij de opening van het Instituut voor Veeartsenij op de universiteitsgronden in Bogotá door studenten met stenen en tomaten bekogeld. De aanvallende studenten werden door de presidentiële garde uit elkaar gejaagd, hetgeen aan de pro-CASTRO studentenfederatie (F.U.N.) en de Movimiento Revolucionario Liberal in het congres protesten ontlokte wegens het "schenden van de universitaire autonomie". In conservatieve kringen in het congres gingen er stemmen op om de universiteit te doen sluiten.

Een potentiële staatsgreep in Venezuela werd door tijdig ingrijpen van de militaire inlichtingendienst gederailleerd. Het zag er niet naar uit dat het incident veel repercussies zou hebben, aangezien naar verluidt bij het complot geen hoge militairen betrokken waren.

Venezolaanse militairen begonnen werkzaamheden uit te voeren in een deel van het rivier-eilandje Ankoko, dat volgens Guyana haar toebehoort.

Het resultaat was een diplomatiek geschil tussen de beide landen, dat de toch al gespannen relaties niet ten goede kwam.

De rivaliteit tussen fanatieke aanhangers van de Jamaica Labor Party (BUSTAMANTE/SANGSTER) en de People's National Party (MANLEY), heeft de laatste maanden op Jamaica geleid tot relletjes en sluipmoorden op een toenemende schaal. Afgelopen maand werden in West Kingston meer dan 100 personen gearresteerd tijdens een razzia, waarbij de politie grote hoeveelheden vuurwapenen in beslag nam. In verband hiermede werd door de regering in dit gebied de noodtoestand afgekondigd.

In de Dominikaanse Republiek was het voor de variatie rustig, alhoewel de recente ontwikkelingen in de P.R.D., waarbij de radicale linkervleugel de macht in handen heeft gekregen, mogelijk het einde betekenen van de periode van respijt, welke BALAGUER door BOSCH was gegund.

De links extremisten in het land hebben hierdoor weer een doelmatiger klankbord gekregen.

De pro-CASTRO rebellenleider in Guatemala, Augusto TURCIOS LIMA, vond bij een auto-ongeluk de dood. TURCIOS werd opgevolgd als leider van de F.A.R. door Cesar MONTES. De terreur duurde onverminderd voort.

VENEZUELA

De berichten uit Venezuela waren afgelopen maand karakteristiek. Er was een incident met Guyana, een ontdekt complot onder jonge militairen om een greep naar de macht te doen, een geslaagde politieke manoeuvre van de A.D.-fractieleider in de Kamer van Afgevaardigden, ruzie in de gelederen van de P.R.I.N., en een aantal terroristische "aide memoires".

De begroting voor 1967 werd ingediend. Het totaal der geraamde uitgaven bedraagt ruim 8 miljard bolivars, een record in de geschiedenis van het land. De Minister van Financiën, Eddie MORALES CRESPO, deelde in zijn rede aan het Congres mede dat dankzij enkele kleine buitenlandse leningen, waarover reeds overeenstemming is bereikt en het munten van 145 miljoen bolivars de begroting sluitend kon worden gemaakt. Hij wees er op dat de twee genoemde voorzieningen slechts 4% van de uitgaven zullen hoeven te dekken. De overige 96% komt uit geraamde inkomsten.

De terroristische incidenten bleven beneden het verwachte peil. Het feit dat de politie in verschillende gevallen tijdig ter plaatse was om sabotage te voorkomen en eenmaal saboteurs bij het aanbrengen van een tijdbom onder een brug op heterdaad betraptte, wijst op een efficiënte infiltratie van de gelederen der extremisten.

Ook bij het complot van een aantal jonge officieren verbonden aan de opleidingsschool van de Nationale Garde in Ramo Verde, werd tijdig ingegrepen. Naar verluidt zou de samenzwering een zeer beperkte omvang hebben gehad. Zij werd neergeslagen door de militaire inlichtingsdienst (SIFA) en omtrent de loyaliteit van de legerleiding jegens de regering schijnt geen enkele twijfel te bestaan. Het land bleef volkomen rustig, zozeer zelfs dat waarnemers bekend met de opschudding die dergelijke zaken ook wanneer zij mislukken meestal veroorzaken, met enig ongeloof kennis namen van de kranteberichten, waarin een en ander in geuren en kleuren uit de doeken werd gedaan.

Luis DUBUC volgde - zoals verwacht - Luis Beltran PRIETO FIGUEROA op als voorzitter van de senaat. PRIETO trok zich terug om zich te wijden aan de plichten van het presidentschap van de A.D., waartoe hij op het afgelopen partijcongres werd gekozen.

Ter afkeuring van een tegenover de oppositie weinig elegante parlementaire manoeuvre van de regering, diende de A.D.-fractievoorzitter, Carlos Andres PEREZ, zijn ontslag in als fractieleider. Na op deze wijze te zijn opgekomen voor het naleven van de spelregels der democratie" liet PEREZ zich overhalen om zijn besluit te herroepen. Uit doorgaans welingelichte bron werd vernomen dat PEREZ met zijn kortstondige afwezigheid tevens heeft beoogd aan de partij duidelijk te maken dat hij onmisbaar is. Hij zou hierin geslaagd zijn, en zijn positie in de partij hebben weten te versterken.

De relaties tussen Venezuela en Guyana werden afgelopen maand iets meer gespannen door de Venezolaanse bezetting van wat door Guyana beschouwd wordt als het aan haar toebehorende deel van het eiland Ananoco, of Ankoko. Het eiland gelegen in de samenvloeiing van de rivieren Cuyuni en Venamo op de grens tussen de beide landen, komt slechts voor op kadastrale kaarten. Niettemin is het afgelopen maand de aanleiding geweest van betogingen in Georgetown, waarbij een Venezolaanse vlag werd verbrand, van diplomatieke schermutselingen en ontboezemingen in de Venezolaanse pers over de glorie van het Venezolaanse volk en de standvastigheid van de trotse bewoners (een handjevol ongeletterde indianen).

Blijkbaar heeft Raul RAMOS GIMENEZ zich misrekend bij het binnenhalen van de "gematigde" M.I.R.-groep in zijn P.R.N. Afgelopen maand nam RAMOS GIMENEZ ontalag als voorzitter van de nieuwe fusie-partij P.R.I.N., waarvan de secretaris generaal Domingo Alberto RANGEL is. RANGEL zelf was weer buitenslands, maar GIMENEZ kreeg aan de stok met José MANZO GONZALEZ en Luis MIQUELENA (beiden vroegere V.P.N.-figuren behorende tot het nog legale links extremisme in Venezuela). RAMOS GIMENEZ schijnt bovendien ziek te zijn, hetgeen mogelijk de oplossing van het interne geschil wat zal uitstellen. Hij heeft het congres laten weten dat hij gedurende anderhalve maand de zittingen niet zal kunnen bijwonen, omdat hij een operatie moet ondergaan. Domingo ALBERTO RANGEL keerde inmiddels terug uit Rome. In een interview gaf hij te kennen dat zijn verschillen met de P.C.V. en de M.I.R. slechts van tactische aard zijn. Hij zag geen bezwaar tegen deelname van deze beide partijen aan het door hem nagestreefde linkse front, indien deze partijen middels dit front politieke rehabilitatie wensen te zoeken.

DOMINIKAANSE REPUBLIEK

De politieke organisaties van de Dominikaanse Republiek vertonen niet slechts de veelzijdigheid van een kaleidoscoop, maar ook de beweeglijkheid ervan. De resulterende effecten zijn alleen niet zo fraai.

De belangrijkste nieuwe ontwikkelingen in dit verband vonden afgelopen maand plaats op het congres van de Partido Revolucionario Dominicano, de partij van Juan BOSCH.

De ster van de oude leider was na de verkiezingsnederlaag tegen BALAGUER al behoorlijk getaand. Zijn beslissing om het nieuwe regiem een eerlijke kans te geven, heeft hem blijkbaar de greep op de partij volledig doen verliezen.

Dat BOSCH, de oude rot in het vak, dit beseftte, bleek uit zijn verklaringen aan de vooravond van de conventie. Hij zou aftreden, naar Europa reizen om zich te wijden aan studeren en schrijven en om van de hoognodige rust te genieten. Zijn visie op de huidige situatie in de Dominikaanse Republiek, welke hij in een persconferentie ten beste gaf, strookte met die welke enkele dagen later door de voornamelijk uit jongeren bestaande linkervleugel van de partij op het congres zou worden gegeven. Terwijl de ex-president de eer aan zich trachtte te behouden voorgeval hij niet herkozen zou worden, maakte hij zich met zijn aanval op de "slaafse" houding van de regering tegenover het "imperialistische" Amerika aanvaardbaar voor de rebellen. Het mocht niet baten. Zonder BOSCH rechtstreeks aan te vallen, veroordeelde de conventie zijn leiderschap op duidelijke wijze door de tot nu toe gevoerde politiek van loyale oppositie te verwerpen. BOSCH werd niet herkozen. Een pleister op de wonde was zijn benoeming in de vage erefunctie van adviseur.

Het feit dat het voorzitterschap werd opengelaten getuigde van de onderlinge verdeeldheid van de nieuwe machthebbers. Niettemin produceerde de conventie een sleutelfiguur, de 29-jarige vroegere propaganda secretaris van de partij, Francisco PEÑA GOMEZ, vooralsnog naar de kroon gestoken door CAAMAÑO's "minister van buitenlandse zaken", Jottin CURY. PEÑA GOMEZ werd secretaris generaal van de partij, terwijl CURY het meest invloedrijke lid werd van het nieuwe, uit vijf man bestaande executief comité.

Het is tekenend voor de figuur van BOSCH dat hij ook op de conventie de

schijn heeft bewaard het goeddeels eens te zijn met het radicalisme van de jongeren, en slechts aan vertrouwelingen zijn diepe teleurstelling heeft medegedeeld. Wellicht mede hierdoor heeft geen der gematigde leiders zich op de conventie durven uitspreken, ook niet toen de jongeren zich keerden tegen de beide P.R.D.-ministers in het kabinet van BALAGUER, Antonio MARTINEZ FRANCISCO en José BREA PEÑA. De eerste werd geroyeerd omdat hij in een geschil in de haven van Santo Domingo niet zou zijn opgekomen voor de rechten van de door de P.R.D. gesteunde vakbond.

BREA PEÑA kreeg van de conventie de opdracht zijn ontslag als minister in te dienen. De minister verklaarde hiermede te zullen wachten totdat een nieuw bestuur was gekozen. Vermoed werd dat BREA het bevel van de conventie nu dat PEÑA GOMEZ secretaris generaal is geworden, zou trotseren. BREA, die eigenaar is van het radiostation "Commercial", liet enkele dagen voor de conventie een P.R.D.-programma over dit station, waarin PEÑA GOMEZ het woord voerde onderbreken, toen deze laatste de regering in opruiende termen aanviel. De jeugdbeweging van de P.R.D. (de J.P.R.D.) vond de maatregel van BREA een persoonlijke belediging aan het adres van een medepartijlid en meende dat de minister zich hiermee had gediskwalificeerd als "revolutionair".

De door de conventie aanvaarde stellingen van de jeugdbeweging houden o.m. in dat de verkiezing van BALAGUER frauduleus was en dat derhalve de huidige regering niet kon en mocht worden erkend. Het was dan ook nodig om de nationale souvereiniteit met alle daartoe noodzakelijke offers te herwinnen. Partijleden, wie de moed hiertoe ontbrak, dienden zich thans terug te trekken.

Zoals de situatie zich nu aftekent kunnen er verschillende dingen gebeuren. In het vacuum dat BOSCH heeft achtergelaten, zou Angel MIOLAN kunnen stappen. MIOLAN had gehoopt BOSCH op de conventie te kunnen onttronen. De onttroning is geschied, maar niet door hem. Op de conventie werd MIOLAN's naam niet eens genoemd. Toch heeft hij onder de "rank and the file" naar verluidt veel aanhang. Nu er geen sprake meer hoeft te zijn van rivaliteit tussen hem en BOSCH, zullen waarschijnlijk vele ouderen - en gematigden - naar MIOLAN uitzien voor leiderschap. Of de eenheid in de partij zal kunnen worden bewaard, c.q. hersteld, is echter twijfelachtig.

Een Partido Revolucionario "Auténtico" onder leiding van MIOLAN is geenszins uitgesloten, indien de jongeren die nu de leiding officieel in handen hebben niet tot een compromis bereid zijn. Dit zou de jongeren verder naar "links" schuiven en de ontwikkeling van de nog vage M.R.I. van Dato PAGAN PERDOMO onnodig maken.

Inmiddels ergerde president BALAGUER zich aan de voortdurende geruchten omtrent op handen zijnde staatsgrepen. De maat liep over toen de Amerikaanse nestor der socialisten, Norman THOMAS, zich in een brief tot hem wendde om zijn bezorgdheid te laten blijken over de gevaren die de wettig gekozen regering van het land bedreigden. De president verzocht de heer THOMAS zijn prestige aan te wenden om een einde te maken aan de verspreiding van deze "valse geruchten" in het buitenland. De geruchten werden, aldus BALAGUER, gefabriceerd door links extremistische elementen, die ze als "lokaas" voor de neus der militairen laten bengelen.

Bovendien vreesde BALAGUER dat deze geruchten de investeringen welke het land zo hard nodig had, zouden afschrikken. Wetende dat het succes van de democratie in de Dominikaanse Republiek in grote mate afhangt van het economisch herstel, trachten de communisten volgens BALAGUER op deze wijze hun doel te bereiken.

Al klonk BALAGUER heel zeker van zijn zaak, de terugkeer van WESSIN y WESSIN wil hij nog enige tijd opschorten. Voorzover bekend is WESSIN niet alleen de enige Dominikaanse diplomaat, maar ook de eerste ooit van welk land dan ook, die door de regering welke hij vertegenwoordigt in ballingschap wordt gehouden. "Bij vergissing" werd WESSIN door een ambtenaar van de vreemdelingendienst van de z.g. "zwarte lijst" geschrapt. In de consternatie die hierop volgde werd zelfs de president ingeschakeld om de natie te verzekeren dat WESSIN echt nog niet terug mocht komen.

De lijst van degenen die het land niet mogen binnekomen, bevat ook de namen van alle rondzwervende leden van de familie TRUJILLO, hetgeen een geruststelling is voor degenen die gevreesd hadden dat BALAGUER na aan de macht te zijn gekomen de clan van zijn vroegere baas amnestie zou verlenen.

Het tempo van het economisch herstel blijft langzaam. Orkaan Inez heeft enige schade aangericht, maar werd ook aangegrepen om verdere bezuinigingsmaatregelen te wettigen. Het bezuinigingsprogram, de malaise

in de suikerindustrie, de voedselschaarste en de daardoor hoge prijzen van de eerste behoeften, zullen geleidelijk aan het bewind van BALAGUER wel impopulair maken. Naarmate de crisis die hem aan de regering gebracht heeft verder in het verleden komt te liggen, zal men meer van BALAGUER verwachten en het geduld dat men hem in de aanvang schonk, verliezen. Door de ambassadeur in Washington, Hector GARCIA GODOY, zou gepleit worden voor meer direkte steun van de Verenigde Staten, omdat men vreesde dat de regering het anders niet zou bolwerken.

GUYANA

Bij de bespreking van Venezuela werd reeds gewag gemaakt van het incident tussen Guyana en dit land rondom het eilandje Ankoko.

Door premier BURNHAM werd aan de Venezolaanse regering verontschuldigingen aangeboden met betrekking tot de betogingen in Georgetown, waarbij de Venezolaanse vlag werd verbrand. Tevens protesteerde de premier evenwel tegen de schending van Guyanees grondgebied. Dit protest werd door Venezuela van de hand gewezen, aangezien de Venezolanen menen dat het betreden gebied aan hen toebehoort.

Niettegenstaande de gespannen situatie tussen de beide landen, werd door de regering van Guyana bekend gemaakt, dat zij niet van plan was naar aanleiding van dit incident de onderhandelingen ingevolge het in februari van dit jaar in Genève bereikte akkoord af te breken.

Premier BURNHAM deelde tevens mede dat de evacuatie van Britse troepen uit Guyana ongehinderd door zou gaan. Op 31 oktober zouden de laatste Britse troepen het land verlaten.

De vertegenwoordiger van Guyana bij de Verenigde Naties, Sir John CARTER, deelde de Algemene Vergadering mede dat Venezuela Guyanees grondgebied had geschonden en dat zijn regering bezorgd was over deze daad. De verklaring van CARTER hield evenwel geen officiële klacht tegen Venezuela in.

HAITI

Agitatie tegen het regiem van president DUVALIER nam afgelopen maand toe. Van onrust binnen het land zelf bleek nog weinig, maar met de Cubaanse campagne tegen Papa Doc groeide ook van Amerikaanse zijde de twijfel omtrent de houdhaarheid van het regiem van de Haitiaanse dictator.

Door president BALAGUER van de Dominikaanse Republiek werd bekend gemaakt dat zijn regering kennis droeg van plannen welke door Haitiaanse ballingen en medestanders in de Dominikaanse Republiek werden gesmeed om Papa Doc omver te werpen. BALAGUER verklaarde dat hoezeer men het ook eens mocht zijn met de idealen die door deze mensen worden verkondigd, het gebruik van Dominikaanse grondgebied voor het voorbereiden van een interventie in een soevereine buurstaat niet kon worden getolereerd. Wat men ook mocht denken van het bewind van DUVALIER, het principe van non-interventie moest, door de Dominicanen vooral, worden gerespecteerd. In de loop van de maand werd door de Dominikaanse regering een Haitiaan, die verdacht werd van samenspanning tegen DUVALIER, uitgewezen. De man, Michel Leonel VIEUX, vertoefde eind oktober op Curaçao in afwachting van de mogelijkheid om naar elders door te reizen. Naar verluidt onderhoudt VIEUX nauw contact met Dominikaanse links-extremisten.

Een veeg teken voor DUVALIER's regiem is de recentelijk gebleken bereidheid van de dictator om wat water in zijn wijn te doen. Kennelijk zijn de geluiden welke hij heeft laten horen over verkiezingen en een zekere mate van democratisering bedoeld om de Verenigde Staten wat gunstiger tegenover hem te stemmen. Hoe onoprecht de betering van zijn levenswandel ook moge zijn, zij is in ieder geval een teken dat Papa Doc nattigheid voelt.

Het is niet voor het eerst dat de Haitiaanse dictaor zich in moeilijkheden bevindt. In 1963 stond het vliegtuig waarmee hij naar Curaçao zou vluchten al klaar, en toch slaagde hij er nog in de situatie in zijn voordeel te keren.

Daarom zal nog moeten worden afgewacht of DUVALIER werkelijk het onderspit delft.

CUBA

Ook Cuba had te lijden van orkaan Inez, alhoewel de schade niet zo groot was als het zich eerst liet aanzien. Het leger werd ingeschakeld bij de herstellingswerkzaamheden.

Afgelopen maand was het een jaar geleden dat de C.P.-Cuba het licht zag. Behoudens in een uitzending van Radio Havanna, waarin de woorden van Fidel CASTRO bij de installatie van het centraal comité werden gememoreerd, werd aan het feit geen aandacht besteed. Dit was voor een regiem dat zo tuk is op verjaardagen wel merkwaardig. Men had tenminste het centraal comité bijeen kunnen roepen om een heildronk uit te brengen. Dan was het tenminste weer eens een keer bij elkaar gekomen. Het was Fidel wel toevertrouwd geweest in een gloedvolle rede te verdoezelen hoe weinig hij zich aan de partij organisatie gelegen heeft laten liggen. Nu heeft hij niet eens de schijn willen bewaren.

De integratie van de jeugdbeweging en de oprichting van het communistisch jeugdverbond (U.J.C.) werd op 21 oktober wél herdacht. Al twee weken van tevoren werden door de strijdkrachten allerlei festiviteiten georganiseerd die luister zetten bij het zesjarig bestaan van de U.J.C.

Het is te begrijpen dat de jeugd niet teleurgesteld mag worden, maar de U.J.C.-viering bracht het negeren van de C.P.-verjaardag wel extra in relief:

De kritiek op de beperkingen welke de godsdienstbeoefening en de godsdienstvrijheid in Cuba worden opgelegd, ontlokte een reactie aan de apostolische nuntius, Msgr. Cesar ZACCHI. Althans, in een interview met de redakteur van het Mexicaanse tijdschrift, Sucesos, dezelfde die ook Fidel had geïnterviewd, gaf de nuntius te kennen dat er tussen de kerk op Cuba en het regiem van CASTRO een modus vivendi is gevonden.

Volgens Msgr. ZACCHI zou er geen sprake zijn van vervolging van Katholieken. Hij prees het werk van het regiem op het gebied van het onderwijs. Slechts tussen de regels kon men lezen dat de nuntius weinig keus had in zijn commentaar op de regering. Hij stelde dat de Kerk bewust is van de onherroepelijkheid van de veranderingen welke in Cuba hebben plaats gehad en zich moest schikken in de omstandigheden, gelijk zij dit in Europa (lees: Oost Europa) heeft moeten doen. De Kerk moest zich volgens Msgr. ZACCHI concen-

treren op haar rol als geestelijke leider.

Afgelopen maand werd in Havanna bekend gemaakt dat de nieuwe Latijns Amerikaanse solidariteitsorganisatie, OLAS, in juli 1967 op Cuba weer bijeen zal komen. Het secretariaat is doende een agenda op te stellen, waarin de nadruk zal worden gelegd op de ontwikkelingen op het gebied van de gewapende strijd tegen de bestaande regimens in Latijns Amerika.

De dood van de Guatemalteekse rebellenleider, Augusto TURCIOS LIMA, veroorzaakte in Havanna grote verslagenheid.

Alle nationale en op Cuba gevestigde internationale organisaties brachten hulde aan de verongelukte leider. Een tweede aanleiding tot rouw was de dood van Hely PEREZ SILVA, bijgenaamd kapitein QUINTANA, die de F.A.L.N. (althans Douglas BRAVO c.s.) in Havanna vertegenwoordigde.

Opmerkelijk was dat van Cubaanse zijde afgelopen maand herhaaldelijk werd gezinspeeld op een staatsgreep in Uruguay. De militairen in dat land - of zoals de Cubanen hen bij voorkeur noemen, de "gorillas" - zouden, ontevreden over de capaciteiten tot repressie van de burgerregering, evenals in Argentinië en Brazilië, het heft in handen willen nemen. Het opmerkelijke van deze berichten schuilt in het feit dat, zij het in andere bewoordingen en een andere tendens, vrijwel hetzelfde van Amerikaanse zijde werd gemeld.

Ten aanzien van Haiti was de Cubaanse pers afgelopen maand vol speculaties omtrent een Amerikaanse interventie tegen DUVALIER, welke bedoeld zou moeten zijn als een ondervanging van hetgeen het bewind van DUVALIER thans in de hand dreigt te werken, met name een tweede Dominikaanse Republiek, zo niet een tweede Cuba.

NEDERLANDSE ANTILLEN

De Nederlandse Antillen kregen in oktober een nieuw kabinet. Minister ISA, die voor de derde maal als formateur optrad gaf op een persconferentie een uiteenzetting over de kabinetsformatie. Eventuele samenwerking tussen het D.P./P.P.A.-blok en andere partijen werd opgeschort tot na de komende eilandsraadverkiezingen.

Het kabinet werd met twee ministers uitgebreid, te weten de heren J.A.O. BIKKER van de D.P. en F.J. TROMP van de P.P.A. Zoals bekend is deze laatste bij de reorganisatie van de P.P.A. tot leider van deze partij gekozen. De nieuwe ministers zouden in november hun functies aanvaarden.

De vijfdaagse werkweek werd ingevoerd voor de werknemers van de N.V. Overzeese Gas- en Elektriciteitsmaatschappij. Met ingang van 10 oktober werd de werkweek bepaald op 5 dagen van 8½ uur voor het technisch personeel en van 8 uur voor het administratief personeel. In verband met de stijging van het levensonderhoud sedert januari 1964, werden de week- en maandlonen met 3% verhoogd. Per 1 januari 1968 zal daarboven op de lonen nog een verhoging van 2% worden gegeven. De nieuwe C.A.O. is ook van toepassing op de werknemers van de N.V. Nederlands Antilliaanse Gasmaatschappij. Zowel door de directeur van de O.G.E.M., Ir. F. BOOT, als de sekretaris van de vakbond (U.w.G.E.) V.O. CHITTICK, werd op ^{aangedrongen} een verhoogde arbeidsproductiviteit om de in de nieuwe regeling inherente kostenverhogende factor voor de maatschappij zoveel mogelijk te neutraliseren. Beiden hadden lof voor de gesprekspartner bij de besprekingen welke in een zeer goede sfeer verliepen. In het kort geding dat door C.B.H.-voorzitter, H.A. (Bèbè) ROJER tegen de K.N.S.M. was aangespannen, werd door de rechter uitspraak gedaan ten gunste van gedaagde. Het voorstel van de K.N.S.M. bij comparitie, om ROJER - mits hij erkende onbehoorlijk te hebben gehandeld, zich verder van "onrust zaaiende" bezigheden op de werf onthield en met name afzag van zijn pogingen om losse arbeiders te vertegenwoordigen - in januari 1967 wederom in dienst te nemen, werd door ROJER verworpen. In de uitspraak werd ROJER zijn vordering ontzegd en werd hij veroordeeld in de kosten van het geding. In de feiten dat de brief van de checkers aan de K.N.S.M. op papier van de C.B.H. was gesteld en dat ROJER als eerste bedoelde brief had ondertekend, zag de rechter een bewijs dat hij de aanstichter was van de aktie der checkers, zodat er van discriminatie tegen hem geen sprake was geweest. De maatschappij had n.l. van alle checkers die gedurende een dag het werk hadden neerge-

legd, slechts ROJER geschorst. Waar hij uit eigener beweging het werk had neergelegd en de maatschappij daarmee schade had berokkend, stelde de rechter dat ROJER niet van de maatschappij kon eisen dat zij hem weer tewerkstelt.

Naar werd vernomen werd de afgelopen maanden op basis van spontane bijdragen door leden van de C.B.H. in het onderhoud van ROJER en zijn gezin voorzien.

Het is echter de vraag of de solidariteit met ROJER nu hij het onderspit heeft gedolven, zal voortduren.